

סובבים אותו לכל עבר שלש
שלש, כמו שאמרנו. ווופיא"ל
הממנה הגדל עומד על פלט,
שלא משפטה שם.

אות אחת נוצצת על ראשיהם
של כל המחות הלו, והיא
האות ק'. כשו נוצצת, כלם
נוסעים לאותו הצד של אותו
ההנוצצות. האות זו ק' תלויה
באוויר, נכונת שלוש פעמים ביום,
ועולה ויורדת. שמי האותיות
הלו קר, הן אותן שעומדות
באמצע. אחת המכסה על אותן
א', ואחת שמכסה על אותן י'.

שהיא אדר ב'.

לפנים מהם קדוםיא"ל הממנה
ה גדול, גדול המחות, מחה
שלטונו של מילא"ל, עמו הי
מתפקידים כל אותם המחות
שפחח ידו. וממנה אחד עומד
עליהם בשער, שנקרא אריא"ל.
ויב' מיניהם סובבים אותו שלוש
שלש לכל צד, ומהמנה זהה
קדומייא"ל עומד עליהם, שלא
משפנה שמו לעולמים. אותן אחת
עומדת ונוצצת על ראשיהם,
והיא האות י'. כשו נוצצת, כלם
נוסעים לאotta ההנוצצות
שפוצצת. האות ק' בפי שאמרנו,
מכסה על האות זו י', ר' מכסה
על א'.

לפני ולפנים, במקום שנקרא
קדש, נוצצת אותן את בפרט
ובgeneיה, והיא האות ר'. והאות
ר' הזו נוצצת בההנוצצות על כל
האותיות, וכך יוצא מbinginן של
האותיות הלו, ואז מבה
ההנוצצות של האות ר'
לההנוצצות של האות י', וווצאת
אותה ההנוצצות מתוק
מקום (שנקרא קדש) לקדש, ומפה
لتוך ההנוצצות של האות י'.
או ההנוצצות האות י' מבה לפנים ההנוצצות האות ק', וווצאת
ויצאים כל הנטוצאות ומחברים לתוך ההנוצצות האות א' שעומדת.

ממן סחרין ליה לכל עיבר תלת תלת, כמה
דאמרן. ווופיא"ל רב ממן קיימה על כלו,
دلא אשפני שמיה.

את חד נצין על רישיה דכל אלין משרין,
ואיהי את ק'. פד נצין דא, נטליין בלהו
לההוא טרא דההוא נצינו. האי את ק' פלייא
באירא, ואכפיא תלת זמגין ביומא. וסלקא
ונחטא, תרין אתוון אלין קר, אינון אתוון
דקוימין באמצעתא, חד דחפי לאת א', וחד
דחפי על י', דאייה לבר.

לנו מניהו, קדומייא"ל רב ממן, רב משרין,
תחות שלטנותא דמייא"ל, עמייה הו
מתפקנן כל איון משרין דתחות ידיה. וחד
ממן קיימה עציהו בתרעה, תלת תלת
אריא"ל. ויב' ממן סחרין ליה, תלת תלת
עליהו, דלא אשפני שמיה לעלמיין. חד את
קיימה נצין על רישיהו, נטליין בלהו לההוא נצינו
דןצין. אותן ק' דקאמרן חפייא על האי את י',
ר' חפייא על א'.

לנו לג', באטר דאקרי קדש, נצין חד את
בטMRIו ובגניזו, וайיה את ו'. ויהי את
ו' נצין בנצינו על כלו אתוון. וקלא נפיק
מבינייהו דאלין אתוון, בדין בטש נצינו דאת
ו', לנצינו דאת י', ונפיק לההוא נצינו מגו
אטר (ס"דאקרי קדש) דקדש ובטש לג' נציזי דאת
י'.

ובדין נצינו דאת י', בטש לג' נצינו דאת
ק' (ולא הוא נפיק) ונפקא נצינו דאת ק',
ובטש לג' נציזי דאת ר', ונפקי נצזין בלהו,
או ההנוצצות האות י' מבה לפנים ההנוצצות האות ק', וווצאת
ויצאים כל הנטוצאות ומחברים לתוך ההנוצצות האות א' שעומדת.